

Sygn. akt: X C 2177/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: Stażysta Marta Chmal

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa **F. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W.**

przeciwko **W. S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 138,54 zł (sto trzydzieści osiem złotych pięćdziesiąt cztery grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. nie obciąża pozwanej kosztami procesu.

SSR Katarzyna Malinowska

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty (...) z siedzibą we W. wniósł dnia 1 lipca 2015 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, przeciwko W. S. o zapłatę kwoty 1.563,40 zł wraz odsetkami ustawowymi i kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzona kwota wynika z nieuregulowania zobowiązań pieniężnych związanych z umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych, która zawarta została między wierzycielem pierwotnym tj. (...) S.A. a pozwaną. Podano, że w wyniku cesji wierzytelności doszło do przeniesienia istniejącej wierzytelności na powoda.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie wydał 9 lipca 2015 r. nakaz zapłaty, który utracił moc z uwagi na wniesienie przez pozwaną sprzeciwu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty z dnia 27 lipca 2015 r. pozwana wskazała, że jedna z umów, które wiązały ją z (...) SA została zerwana przez operatora usług telekomunikacyjnych z powodu zaległości w opłatach. Zaległości te wynosiły 230 zł i zostały uregulowane w dniu 10 kwietnia 2014 r. Pozwana przyznała, iż zasadnie z tego tytułu została obciążona karą umowną w kwocie 860 zł. Ponadto pozwana wskazała, iż po uregulowaniu zaległości w kwocie 230 zł została podpisana nowa umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, o czym pozwana zorientowała się dopiero następnego dnia i tego też dnia umowa została anulowana. Pomimo tego okazało się że jest obciążana opłatami wynikającymi z anulowanej umowy.

Powód następnie podtrzymał swoje stanowisko nie odnosząc się do kwestii anulowania umowy.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwaną i wierzyciela pierwotnego (...) S.A. wiązała umowa o świadczenie usług komunikacyjnych. Powyższa umowa uległa rozwiązaniu w skutek nieregulowania wynikających z niej należności przez pozwaną, co spowodowało nałożenie na nią kary umownej w wysokości 860 zł. W dniu 10 kwietnia 2014 r. pozwana wpłaciła kwotę 230 zł. Zaksięgowano ją w dniu 11 kwietnia 2014 r.

Okoliczność bezsporna oraz dowód: nota odsetkowa z dnia 4 maja 2014 r. k. 100 akt

W dniu 25 kwietnia 2014 r. pozwana udała się do salonu (...) w celu rozłożenia nałożonej kary umownej na raty. W wyniku wizyty doszło do zawarcia kolejnej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, o czym pozwana nie była w pełni świadoma. W następnym dniu pozwana ponownie udała się do salonu (...), celem skorygowania zaistniałej poprzedniego dnia sytuacji. Umowa została anulowana przez konsultanta M. G..

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- anulowana umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 25 kwietnia 2014 r. – k. 88-95 akt

Wierzyciel pierwotny wystawił dnia 4 maja 2014 r. na rzecz pozwanej fakturę VAT, której przedmiotem były usługi internetowe o wartości brutto 119,88 zł, notę odsetkową nr (...) na kwotę 21,23 zł. Następnie dnia 4 czerwca 2014 r. wystawiono fakturę na kwotę 99,90 zł, kolejną fakturę na tę samą kwotę wystawiono 4 lipca 2014 r. Z kolei 19 stycznia 2015 r. wystawiono notę odsetkową opiewającą na kwotę 1.152,49 zł.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- faktura vat z 4 maja 2014 r.- k. 101 akt

- nota odsetkowa z dnia 4 maja 2014 r. – k. 100 akt

-faktura vat z dnia 4 czerwca 2014 r.- k. 99 akt

-faktura vat z dnia 4 lipca 2014 r. – k. 98 akt

- faktura z dnia 19 stycznia 2015 r. – k. 97 akt

W dniu 18 marca 2015 r. na mocy porozumienia nr 5 do Umowy Ramowej Cyklicznego Przelewu Wierzytelności z dnia 20 listopada 2014 r. doszło do przelania wierzytelności w stosunku do pozwanej na rzecz powoda.

Okoliczność bezsporna oraz dowód:

- umowa ramowa cyklicznego przelewu wierzytelności – k. 64-73 akt

- porozumienie nr 5 z dnia 18 marca 2015 r. – k.74-77 akt.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Ze stanowiska przedstawionego przez pozwaną jednoznacznie wynika, iż kwestionuje ona konieczność zapłacenia przez nią wszelkich kwot wynikających z umowy z dnia 25 kwietnia 2014 r. z uwagi na to, iż została ona anulowana.

W języku prawniczym nie ma takiego określenia jak „anulowanie” umowy, ale prawo zobowiązaniowe powszechnie akceptuje instytucję actus contrarius. Każda umowa (w tym przypadku o świadczenie usług telekomunikacyjnych)

może być zawsze rozwiązana na podstawie zgodnego porozumienia stron (zob. Z. Radwański, J. Panpowicz – Lipska, Zobowiązania, s. 84).

Wskazać w tym miejscu należy, iż pozwany nie odniósł się do okoliczności wskazanych przez pozwaną, i sam przedstawił egzemplarz umowy przekreślony, z opisem „anulowano”.

W takiej sytuacji, Sąd uznał, iż umowa z dniem 26 kwietnia 2014 r. stron nie wiązała, bowiem na mocy porozumienia pozwanej i osoby reprezentującej pierwotnego wierzyciela została rozwiązana. Wobec tego brak jest podstaw do obciążania pozwanej jakimikolwiek opłatami z niej wynikającymi.

Oddaleniu podlegało żądanie zapłaty kwoty 1152,49 zł z odsetkami za opóźnienie.

Nota obciążeniowa (k. 97 akt) z dnia 19 stycznia 2015 r. opiewająca na kwotę 1152,49 zł nie wskazuje z jakiej umowy wynika to roszczenie i jakie warunki umowne nie zostały dotrzymane. Biorąc pod uwagę, iż wcześniej w kwietniu 2014 r. przestały wiązać strony inne umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, co do których pozwana przyznała, iż miała zaległości, to wnioskować należy, iż bezpodstawnie pozwana została obciążona bliżej niezidentyfikowaną karą za niedotrzymanie warunków umowy.

Oddaleniu podlegało żądanie zapłaty kwoty 99,90 zł wynikającej z faktury z dnia 4 lipca 2014 r. (k. 98 akt) oraz kwota 99,90 zł wynikająca z faktury z dnia 4 czerwca 2014 r. (k.99 akt).

W treści faktur nie wskazano, z tytułu jakiej umowy wynika to zobowiązanie, jednakże wysokość opłat sugeruje, iż jest to obciążenie pozwanej, które pierwotny powód wywiódł z umowy, która stron nie łączyła. Na karcie 89 akt (strona 2 umowy) widnieje informacja, iż gdyby umowa z dnia 25 kwietnia 2014 r. strony łączyła, to opłata abonamentowa wyniosłaby właśnie 99,90 zł.

W związku z powyższym, nie podlegało uwzględnieniu również żądanie zasądzenia skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w płatności powyżej wskazanych kwot w wysokości 72,57 zł (k. 53 akt).

Sąd uwzględnił roszczenie wynikające z noty odsetkowej na kwotę 18,66 zł (k. 100 akt) bowiem są to odsetki od zaległości spłaconych kwotą 230 zł, którą to okoliczność przyznała pozwana oraz 119,88 zł z tytułu faktury z dnia 4 maja 2014 r. obejmującej okres przed zawarciem rozwiązanej później umowy.

Analiza dokumentów przedstawionych przez powoda wskazuje, iż żądaniem nie była objęta kwota 860 zł kary umownej, której konieczność zapłacenia przyznaje pozwana w swym sprzeciwie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc, który stanowi, iż w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu.

Pozwana przegrała sprawę w nieznaczonej części (8%) a więc Sąd nie obciążył jej kosztami procesu.